

Obecní noviny z Trojanovic

Srpen 2021

Z obsahu:

- str. 9 Pouť na Radhošti 5. července 2021
- str. 11 Na nejslavnějších kurtech světa
- str. 14 Zlatá Lucie Strnadlová z mistrovství České republiky

Slovo starosty

Vážený a milý spoluobčané, v minulém měsíci jsem oslavil malé jubileum. Dne 14.7.2021 proběhlo jednání v Praze s ministrem průmyslu a obchodu Karlem Havlíčkem. Jubilejní bylo proto, že za dobu, co jsem starostou obce Trojanovice, to byl již desátý ministr průmyslu a obchodu, se kterým jsem jednal. Jednání to však nebylo jen jubilejní, ale také výjimečné. Bylo jiné proto, že jsme sice jednali jako vždy na téma Důl Frenštát, ale tentokrát jsme nebojovali za zrušení a zaspání, ale bavili jsme se o budoucnosti dolu a lokality. Panu ministru byly představeny dva dokumenty, sepsané v květnu a červnu letošního roku, řešící možnosti využití lokality pro podnikání, bydlení, volnočasové aktivity a další. Dále byla předána nová publikace, která shrnuje činnost obce na poli architektury od roku 2009 až po současnost. Diskutovalo se o tom, že místo po dole musí být příležitostí pro region, pro místní samosprávu, podnikatele a mladé lidi. Obecně se mu nápady na revitalizaci lokality po dole líbily a také se mu líbila naše práce, kterou jako obec děláme na poli architektury. Já osobně mám velkou radost z toho, že můžeme pracovat na budoucnosti lokality po dole Frenštát, a také proto, že konečně můžeme více udělat pro lokalitu pod Radhoštěm a pod Javorníkem. V současnosti se více věnujeme lokalitě na Lomné, Bystrém a Karlovicích. Nyní je možnost s využitím transformačních fondů udělat také něco právě v částech kolem Javorníka, Radhoště a Horeček, které si také zaslouží pozornost obce. Vrhli jsme nyní velké množství energie na lokalitu dolu. A než abychom ji nechali státu, ať si s ní dělá, co chce, tak to vnímám tak, že je lepší se zapojit a udělat něco unikátního pro místní lidi a naše děti. Nečekejme, že za nás někdo něco vymyslí. Ocením jakékoliv podněty a nápady od vás.

Jiří Novotný

S průvodkyní Hankou Jurkovou po Rakousku

Vesnice Fügen se rozkládá v údolí hojně navštěvované oblasti rakouských Alp, Zillertalu.

Zatímco výchozí nadmořská výška pro výlety do hor je srovnatelná s Trojanovicemi (cca přes 500 mnm), vrcholy pohorí se v této oblasti pohybují ve výšce přes 2000 mnm. V čem lze údolí Zillertalských Alp, nedaleko ledovce Hinterlux, srovnávat s Trojanovicemi a v čem najít rozdíly, probereme s rodačkou z Trojanovic, dlouhodobě žijící v německy mluvících zemích, Hanou Jurkovou.

► **Prozrad' našim čtenářům, prosím, jak ses dostala do tohoto malebného údolí?**

Přes kanadský Banff, německý Leipzig (Lipsko), Marburg a Oberstdorf. V létě 2017 se v Zillertalu otevírala nová pobočka hotelového řetězce Explorer, pro který jsem předtím pracovala v Oberstdorfu. Tak jsem s radostí přijala možnost jít prozkoumávat nové kopečky.

► **Hani, při naší návštěvě mě zaujala řada věcí. Samozřejmě objevování během jednoho týdne je povrchní, tak budu ráda, když mě doplníš z pohledu dlouhodobě žijícího obyvatele. Rakušané dbají hodně na ekologii, zero waste, re-use. V čem konkrétně se toto promítá u vás?**

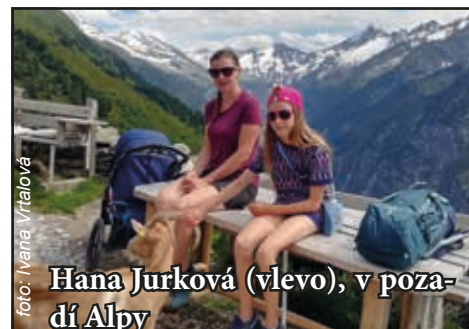
V supermarketech i na farmářských trzích se na ovoce a zeleninu používají biologicky odbouratelné sáčky, nebo si člověk může koupit sítky na opakované používání. Na pečivo pak buď papírové sáčky, nebo látkové pytlíky.

Ve vesnici nejsou umístěny žádné kontejnery na sklo, papír a plasty. Každá domácnost si odpad sbírá doma do pytlů a poté odváží na sběrný dvůr. Na zbytkový odpad je pak jedna malá plastová popelnice na domácnost a vývoz se platí přesně od kila. Každá popelnice má čárkový kód a při vyprazdňování se odpad zváží a automaticky připočte na daný roční účet.

Dvakrát týdně vyzvedává obecní traktor malé zelené kyblíčky s bio odpadem a odváží je na obecní kompost. Takže kompostovat mohou i lidé z bytu bez zahrádky.

Je zde dobrá síť veřejné dopravy. Vlák jezdí celým údolím, zastávka je v každé vesnici a jezdí co půl hodiny. Na vlak navazují autobusy a nebo přímo lanovky. Některé autobusy jsou v létě zdarma. V řádu pár let se má tradiční 3vagonová úzkokolejka nahradit moderním vodíkovým vlakem. Tento bude spolufinancován z lázeňského poplatku, který se sice zdvojnásobí z 1,50 na 3 Eura za osobu/noc, ale díky tomu budou ubytovaní hosté moci využívat tento vlak zadarmo.

U nás ve Fügenu je druhá největší pila v Evropě. Využívá dřevo na 100%. Z pilin se vyrábí

Hana Jurková (vlevo), v pozadí Alpy

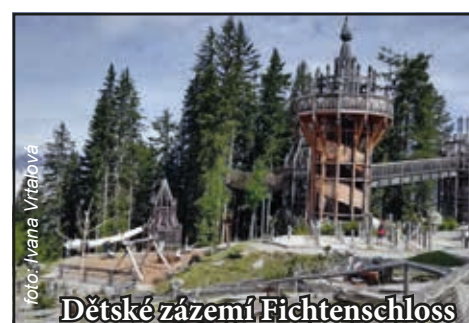
Pila Binderholz

Lokální veřejná doprava

Jedna z mnoha lanových drah

Dětské zázemí Fichtenschloss

Jedno z mnoha odpočívadel

S průvodkyní Hankou Jurkovou po Rakousku- pokračování

foto: Ivana Vrtalová

S přírodou v těsném kontaktu

foto: Ivana Vrtalová

S přírodou v těsném kontaktu

foto: Ivana Vrtalová

Jedno z řady drobných hospodářství

foto: Ivana Vrtalová

Biologicky odbouratelné sáčky

foto: archiv OÚ Trojanovice

Ze zájezdu do Innsbrucku (dar obce - portrét zakladatele F.J.Troyera - místnímu muzeu)

pelety a zbytková biomasa se využívá k výrobě elektřiny pro pily a tepla pro mnohé domy ve vesnici. I můj dům, který je od pily skoro 2 km, je takto vytápěn. Jinak všeobecně v celém Rakousku se dávají dotace na solární panely, peletové topení, elektro auta, zateplování apod.

Většina místních využívá mobilní aplikaci *Schpock* na prodej použitých věcí všeho druhu. Aplikace *Too good to go* zase umožňuje online rezervaci neprodaných potravin z pekáren, restaurací, benzínek nebo zeleninu, které jsou osobně k vyzvednutí ke konci otevírací doby za čtvrtinu ceny.

Také je možnost odebírat zeleninové bedýnky (s dovozem jednou týdně) až na práh domu. Výhodou je čerstvá sezónní zelenina s recepty k její přípravě.

► **Přijde mi, že se zde krásně podařilo propojit místní život s turisticky atraktivní oblastí. Jsou turisté pro místní obyvatele v některých ohledech zátěží?**

Snad každý druhý dům nabízí ubytování v soukromí. Zbytek obyvatelstva je pak v turistice zaměstnaný (v hotelech, restauracích, v horských střediscích, řidiči autobusu, průvodci ve vlaku, prodejci v suvenýrech apod). Doba covidová ukázala, že bez turistů je většina obyvatelstva bez práce. Zátěží a výzvou je doprava. Obrovské množství aut a časté zácpy na hlavním tahu v sezóně. Plánují se tunely, regulace množství aut, záchranná parkoviště, vlak zadarmo.

Malostrukturovaný typ zemědělství ovlivňuje nejen ráz krajiny, ale je zajímavý i pro turisty. Chov krav je pořád rodinná záležitost. Každý zemědělec má 10-30 kraviček, část mléka se rozprodá sousedům a většinu pak vyzvedne cisterna, svázející mléko do mlékárny nebo sýrárny pro výrobu sýrů a mléčných produktů z Zillertalu. Krávy jsou v létě na horách na pastvě (aby nespásaly trávu v údolí- ta se sklízí a suší na zimu). Proto při horských túrách často narazíte na stádo krav. Turistické stezky se kříží s loukami, na kterých se pasou.

► **Vidím zde pily, pekárnu, kukuřičná pole, drobné hospodářství, zemědělskou techniku u řady obydlí a nedaleko i marmeládovnu. Je vesnice dostatečně samostatná v zásobování a službách?**

Ve vesnici se dá sehnat domácí mléko, sýry, vajíčka, špek, klobásky a jiné masné produkty. Je tady doktor, zubař, kadeřnictví, školka, škola, stolaři, elektrikáři, koupaliště, fyzioterapie, jóga, banka, no skoro vše. Také máme ve Fügenu 3 velké supermarkety, které by bez turistů asi taky nebyly. Jenom na drogerii a stavební a zahrádkářský materiál musíme o pár kilometrů dál.

► **Jako turistu mě zaujala možnost zakoupení Zillertal activcard, která umožňuje cestování vlakem, autobusem a lanovkami včetně návštěv koupališť na jedinou kartu. Také velké zázemí herní,**

Napsáno na okraji

Tak co budeme sledovat dnes? Děni na české politické scéně, vývoj situace v Bělorusku, evropský summit, postup klimatické krize? Už se nemohu dočkat, až si z nabízených témat vyberu a zaměřím na ně svou pozornost. A co takhle zkusit něco jiného? Co kdybych nesledoval ani jednu z událostí a dal si od těchto záležitostí pauzu? Byl by to takový můj osobní digitální detox. Odpojit se od všech sociálních sítí – to by nemusel být až takový problém. Na sociálních sítích jsem minimálně a krátkodobá pauza ničemu neuškodí. Dále snížení komunikace přes mobilní telefon na minimum včetně hovorů, posílání zpráv a podobně. To by také nemělo představovat problém. Odkladné telefonní hovory se zkrátka zruší. A pak omezit sledování internetu a zpravodajství. Tady jsem se zarazil. Neměl bych si to přece jen rozmyslet? Ale ne, dáme se do toho! Vyjel jsem s rodinou na chalupu a technologie mi zprvu vůbec nechyběly. Čas poměrně rychle ubíhá a já si zatím vedu opravdu dobře. Po chvíli však začínám být lehce nervózní a začínají mě trápit myšlenky, jestli jsem něco zameškal? Co když se mezitím ve světě nebo doma odehrálo něco mimořádného a já o tom nevím? Co teď? Zhluboka se nadechnu. Jsem odhodlán pokusit se vzdorovat. Začínám nervózně poposedat a vsadil bych se, že mi ukápla z čela i kapka potu. Je zkrátka moc velké horko, to se stává. Kdo vymyslel takový nesmysl, jako je digitální detox? A co se stane, když teď ten počítač prostě otevřu a zapnu? Prozradí to na mne někdo? Jistěže ne. Každému to bude úplně jedno a mně se velmi uleví. Tak tedy vzhůru do toho. Podléhám pokusům, které mne několik hodin sužovalo, a zapínám počítač, abych se dozvěděl, jak se za tu chvíli změnil svět. Cítím velkou vnitřní úlevu. Prohlížím si s nesmírnou spokojeností zpravodajské servery a zjišťuji, že se opravdu nic zásadního nestalo. Co mi tedy nakonec přinesl tento experiment, který se až tak moc dobře nepovedl? Jedno zásadní zjištění. Detox - alespoň ten digitální - opravdu není nic pro mne. Mít možnost kdykoliv nahlédnout na informační servery je pro mě velmi důležité. Nejspíš se již nikdy nebudu nutit odpírat si tuto svoji slabůstku.

Matěj Fucyman

odpočinkové, vyhlídkové, turistické a řada dostupných, voňavých toalet. Těží z tohoto i místní obyvatelé?

Zillertal Activcard se vyplatí nejen finančně, ale člověk si tím ušetří spoustu front a jazykových bariér u pokladny a nebo ve vlaku.

Jako místní máme ze všech hřišť a atrakcí, které se staví hlavně pro turisty, úžasný užitek. Mám tříletého syna a naše největší dilema dne je, na které hřiště nebo naučnou stezku si dnes zajdeme. Jedno lepší a krásnější než druhé. Také ulice, cesty, cyklostezky, chodníky, zastávky, domy - vše je uklizené a v perfektním stavu.

► Jak v této kovidové době probíhá očkování a testování u vás? A jaká jsou opatření k snížení rizika nákazy?

V březnu proběhla v okrese Schwaz očkovací kampaň. Tehdy jsme byli okres, kde se rychle šířila jihoafrická varianta covidu 19. Na očkování se tehdy přihlásilo 56% obyvatelstva. Velké množství bylo proočkováno už předtím. Neznám oficiální čísla, ale mluví se o tom, že je zde až 80% lidí očkovaných. Co se týče testování, tak máme štěstí, že testovací hala je přímo u nás ve Fügenu. V celém údolí jsou celkem 3 testovací místa, kde se i turisté mohou zadarmo otestovat. Negativní test ne starší 48 hodin, očkování nebo potvrzení o prodělaném covid onemocnění vyžadují všechny ubytování, koupaliště, restaurace a třeba i vesnické a hasičské slavnosti. Na test je možnost on-line registrace na danou hodinu. Díky tomu už je vše předem vyplněno, nestojí se ve frontách a výsledek testu přijde do 15 minut sms zprávou i s pdf certifikátem a QR kódem.

► Vidíš ze svého pohledu možnosti inspirace pro Trojanovice?

Trojanovice se za těch posledních 10 let, co jsem v zahraničí, ohromně proměnily. Myslím si, že spouště obyvatel to ani nepřijde, ale já při návštěvě jednou, dvakrát za rok vždy žasnu, o kolik se životní standart a celkový obraz obce zase zlepšil. Myslím, že by se mohl změnit pohled místních na turismus. Když se vybuduje dostatečná infrastruktura (parkoviště, veřejná doprava, popelnice a toalety) a zadají se limity, pravidla a hranice, které zajistí respekt k přírodě a obyvatelům, tak z turismu obec úžasně profituje.

Jinak jako maminka bych byla pro, aby se v Česku budovalo více lesních hřišť. Dítě se zabaví, dýchá zdravý lesní vzduch. Jsou tu skluzavky a houpačky, hřištěm většinou protéká nějaký potůček a můžete pozorovat brouky, mravence a veverka v příjemném chládku.

► Mohla bys svým kritickým pohledem zhodnotit život u nás a v Rakousku?

V Rakousku panuje velká důvěra ve vládu a je zde výborný sociální a zdravotní systém. Víra a křesťanské svátky mají větší důležitost než u nás. Rodiny žijí často i tři generace pohromadě. Jinak je život v horské vesničce podobný jako doma v Trojanovicích, jen je tu více krav (a kravinců), turistů a cizinců. A ty kopečky jsou taky trošku vyšší.

► Na závěr bych ráda zmínila, že nejbližším velkým městem, na které narazíte, je Innsbruck-rodíště zakladatele obce Trojanovice F.J. Troyera.

► Děkuji moc za rozhovor a podněty k vylepšení života v naší obci.

Ivana Vrtalová

Po stopách základního školství v Trojanovicích - 4. část

Politické změny, ke kterým došlo v říjnu 1918, se promítly i do školství. Školní rok 1918/19 byl sice ještě zahájen tradičním způsobem, tedy povinnou účastí na „službách Božích“, ale ukončen již byl „slavností Husovou“. Oslavy jmenin příslušníků císařské rodiny vystřídala připomínka narození prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. 5. května 1919 se žáci i učitelé v Trojanovicích zúčastnili slavnostního sázení lípy svobody, „přičemž přednášeny byly jednotlivými žáky zdejších škol různé vhodné básně a zapěno několik národních písní.“

Zůstala zachována povinná osmiletá školní docházka pro děti od 8 do 14 let. Mezi povinné předměty byly nově zavedeny občanská nauka (resp. výchova), ruční práce, pro dívky i tělocvik. Vyučování náboženství na školách zůstalo zachováno s tím, že žáci bez vyznání nebo ti, jejichž rodiče o to požádali okresního školního inspektora, byli zproštěni povinnosti účastnit se náboženské výuky. Veškeré náboženské úkony mimo školu, kterých se za Rakouska žáci i učitelé museli povinně účastnit, byly prohlášeny za dobrovolné a nikdo k nim nesměl být nucen.

Vládním nařízením z roku 1920 byly od 1. ledna 1921 v každé školní obci ustanoveny místní školní rady. V jejich čele stál starosta obce, zástupci školy (maximálně 5 zástupců) a zástupci obce (dvakrát víc než zástupců z řad učitelů). Rada spravovala místní školní fond, pečovala o školní pozemky, budovy a inventář (včetně pomůcek), sestavovala rozpočet školy, kontrolovala účetnictví, dohlížela na školní docházku i mimoškolní aktivity a rozhodovala o přijetí žáků z cizích obcí. Funkční období místních školních rad bylo čtyři roky.

Zákonem z 24. července 1919 byl zrušen celibát učitelek. Navzdory snahám univerzitních odborníků i samotných učitelů nepodařilo se prosadit reformu vzdělávání učitelů základních škol. Ti se po celou dobu první republiky, podobně jako za Rakouska, připravovali na své povolání na učitelských ústavech čtyřletým studiem zakončeným zkouškou učitelské způsobilosti, která byla postavena na roveň maturitní zkoušce.

Vyučovalo se – podobně jako za Rakouska - denně kromě neděle a čtvrtku. Maximální počet žáků ve třídě byl postupně snižován z 80 (na začátku dvacátých let) na 60 (od roku 1932). O roku 1920 bylo zrušeno školné, určitá forma příspěvku na vzdělání však zůstávala v podobě zvláštní přírážky na daních (počátkem 20. let ve výši 4 až 12,5 K ročně). Počet vyučovacích hodin na obecné škole se pohyboval mezi 22 až 24 hodinami týdně. Průměrný úvazek učitele byl 28 hodin týdně. Klasifikační stupnice zůstala stejná jako za Rakouska, chování bylo hodnoceno pěti stupni – chvalitebné (1), uspokojivé (2), zákonné (3), méně zákonné (4), nezákonné (5). O prospěchu byli rodiče informováni čtyřikrát do roka – v listopadu, lednu, dubnu a červnu – prostřednictvím školních zpráv, u vyšších ročníků bylo žákům dvakrát ročně vydáváno vysvědčení. Od dvacátých let se ustálil termín letních prázdnin v době od 29. června do 31. srpna.

Zlepšilo se také vybavení škol, co se týče pomůcek. Je třeba zdůraznit, že většinu si mohla škola pořídit pouze díky sponzorským darům nebo z financí získaných z vlastní iniciativy. Kde chyběly peníze, tam přišla ke slovu vynalézavost učitelů, takže i na vesnických školách dokázali najít způsoby, jak doplnit či rozšířit kolekci učebních pomůcek. „Doplňovat pomůcky mohou i děti,“ píše v kronice obecní školy v Trojanovicích Pod Javorníkem učitel Ignác Skalický. „Přírodniny zvlášť často přijdou jim pod ruku a na vyzvání nosí motýly, brouky, rostliny a jiné, z nichž nemusí se nic kupovati. Na ty, jež lze získati jen koupí, vedle peněžitých prostředků obcí poskytovaných, lze nabýti na prvním místě divadelními hrami, jež děti rády provádějí, potom též výstavkami.“ Podobnou praxi uplatňovali také ve školách Na Bystrém či Na Lomné.

Martin Trubač

Pozvánka

Zveme všechny občany na 18. zasedání Zastupitelstva obce Trojanovice, které se koná **30. srpna 2021** v 18.00 hodin v sále Hotelu Kocián.

Nelehké pololetí letošního roku máme za sebou

Pro naši společnost včetně našeho klubu seniorů pod Javorníkem nebylo 1. pololetí letošního roku vůbec jednoduché. Celý svět se potýká se zákeřnou pandemií. Platí různá omezení, testuje se, očkuje se a bohužel jsou plné nemocnice a márnice. Tato situace se dotkla i naší obce a klubu seniorů pod Javorníkem, i když ne v takovém rozsahu jako jinde.

Náš klub, vzhledem k uvedené situaci, se poprvé sešel na pravidelné schůzce až koncem dubna. To ovšem neznamená, že se spalo hlubokým spánkem. Výbor klubu byl pravidelně v telefonickém kontaktu. Řešil se náhradní program pro situaci, až se omezení zruší. Proběhla inventura DKP za účasti pracovníka obce, pomáhali jsme členům klubu při sčítání obyvatel, ve spolupráci s Ivanou Vrtalovou jsme požádali o Granty 21 pro náš klub. Za přísných hygienických opatření jsme důstojně oslavili a ocenili naše ženy k MDŽ a zároveň připomněli svátek jara, křesťanské svátky velikonoční. Jako každý rok jsme provedli jarní úklid v okolí školky, v jehož areálu se scházíme, a organizovali tradiční kácení máje. V květnu a červnu, kdy se omezení uvolnila, jsme na schůzkách oslavili narozeniny svých členů se „zpětnou platností“ a povíдали si o zážitcích za dobu, co jsme se neviděli.

Za náš klub se v červnu zúčastnil náš předseda Josef Stavárek oficiálně posledního zvonění za Uzamčení země valašské. O této akci nás informoval na pravidelné schůzce. Na této schůzce jsme se jednohlasně rozhodli pomoci postiženým obcím na jižní Moravě částkou 2.500,-Kč, kterou jsme zaslali přes organizaci ADRA.

Poslední schůzku v tomto pololetí jsme spojili s procházkou, kterou jsme ukončili večeří.

O prázdninách se v klubu sejdem v červenci a srpnu jen jednou. Pěkně prožít zbytek prázdnin, teplé a slunečné počasí bez infekcí, záplav a krupobití, přejí důchodci zpod Javorníka.

Miroslav Zágora
kronikář klubu seniorů pod Javorníkem

Poděkování za práci aneb úspěch školní kuchyně

Je to neuvěřitelných 34 let, kdy se Miluše Uhlářová stala součástí týmu školní kuchyně v Trojanovicích a svému poslání na pozici kuchařky se věnovala vždy s plným nasazením. Za houževnatost, spolehlivost, lidský a profesionální přístup ke své práci si paní Miluše váží nejen kolegyně přímo ve školní kuchyni, ale také vedení školy a obce. Kolegyně jí neřeknou jinak než „Miluška“ a o tom, že je kuchařina vskutku dřina, není nutné vést debaty. Všechny se shodly, že dokázala vzájemnou výpomocí, upřímností a smyslem pro humor upevňovat dobré klima kolektivu, což je v každodenním náročném životě kuchyně nezbytné. Posuďte sami z dílčího výčtu povinností kuchařů:

- Být vždy připraven – předvídat, promýšlet možné scénáře, systematicky plánovat.
- Všechno má své místo, ať už se to týká přípravy jídel, organizace práce anebo ingrediencí.
- Vařit s úctou k postupu i surovině – nesnažit se nic urychlovat polovičatou prací nebo nekvalitní surovinou.
- Akceptovat myšlenky i styl práce svých kolegyně.
- Uklízet průběžně – pokaždé se najde něco, co je potřeba vyčistit, umýt nebo přeskládat.
- Efektivně komunikovat – klábosení o ničem snižuje koncentraci a schopnost rychle vyřešit drobné i velké problémy. Kuchaři si během servisu nemůžou dovolit rozptýlení!
- Dodržovat BOZP – odlehčit zádovému svalstvu a bedrům, správně se obléci, upravit, žádné dlouhé či nalakované nehty, mokrá a suchá utěrka k sobě nepatří, protiskluzová obuv, ochrana před popálením, dbát na pitný režim a mnohé další...

S odchodem do důchodu paní Miluši Uhlářové děkujeme za veškerou práci, kterou svědomitě vykonávala. Každý konec je začátkem něčeho nového, a proto věříme, že si následující léta bude užívat plnými doušky. Přejeme srdečně hodně zdraví, elánu a životní pohody.

Vedení školy a obce Trojanovice

Mobilní rozhlas

Doručili jsme již více než 14 tis. zpráv týkajících se dění v obci. Rozesílky stále vylepšujeme - pokud nejste registrovaní, máte možnost rozesílky sledovat na webových a facebookových stránkách obce. Pokud chcete využít rozesílek převážně do e-mailu pouze k tématům, která Vás zajímají, registrujte se na <https://www.mobilnirozhlas.cz/registrace>

Vážený občane, zaregistrujte se a dostávejte **důležité informace** z této samosprávy přímo do Vašeho telefonu.

Odebírat informace

OBEC TROJANOVICE
744 01 TROJANOVICE 210

Usnesení ze 17. zasedání Zastupitelstva obce Trojanovice konaného dne 28.6.2021 v sále Hotelu Kocián

17/1

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje program 17. zasedání, konaného dne 28. 6. 2021.

17/2

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje do návrhové komise Tomáše Strálku, Jiřího Horáka a Petra Ondryše, jako ověřovatele zápisu Jana Gajduška a Radku Koprivovou.

17/3

Zastupitelstvo obce Trojanovice volí pana Čestmíra Peigera členem kontrolního výboru.

17/4

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje celoroční hospodaření obce Trojanovice za rok 2020 s výhradami.

17/5

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje závěrečný účet obce Trojanovice za rok 2020.

17/6

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje účetní závěrku obce Trojanovice za rok 2020.

17/7

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje opatření k nápravě chyb a nedostatků, které vyplývají ze zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření obce Trojanovice za rok 2020.

17/8

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje Závěrečný účet dobrovolného svazku obcí Mikroregion Frenštátsko za rok 2020, Zprávu o přezkoumání hospodaření dobrovolného svazku obcí Mikroregion Frenštátsko za rok 2020.

17/9

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje celoroční hospodaření Jubilejní základní školy prezidenta Masaryka a Mateřské školy Trojanovice, okres Nový Jičín, příspěvková organizace za rok 2020 bez výhrad.

17/10

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje závěrečný účet Jubilejní základní školy prezidenta Masaryka a Mateřské školy Trojanovice, okres Nový Jičín, příspěvková organizace za rok 2020.

17/11

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje účetní závěrku Jubilejní základní školy prezidenta Masaryka a Mateřské školy Trojanovice, okres Nový Jičín, příspěvková organizace za rok 2020.

17/12

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje žádost na využití zisku hospodářské jednotky Rekovice v hodnotě 348.930,22 Kč na investice do provozu dle žádosti.

17/13

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje žádost na využití Hos-

podářského výsledku Jubilejní základní školy prezidenta Masaryka a Mateřské školy Trojanovice za rok 2020 v hodnotě 790.731,45 Kč převedením do rezervního fondu.

17/14

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje rozpočtové opatření č. 16 a 17/2021.

17/15

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje záměr pronájmu části pozemku o velikosti 0,68 x 1,02m na p.č. 527/1 v k.ú. Trojanovice pro umístění Z-Boxu, viz příloha č. 1.

17/16

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje podporu Slezské diakonie ve výši 14.300,- Kč.

17/17

Zastupitelstvo obce Trojanovice uznává a prohlašuje, že vlastnické právo druhé osoby k pozemku p.č. 3569/39 v k.ú. Trojanovice není prohlašující osobou zpochybňováno.

17/18

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje zřízení věcného břemene pro vedení vodovodní přípojky v obecním pozemku p.č. 3540/4 a 2651/5 pro rodinný dům č.p. 399 a pro pozemky p.č. st. 532, 2646/3, 2643/2 a 2651/1, vše v k.ú. Trojanovice. Platbu a podmínky určuje směrnice č. 2/2020.

17/19

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje prodej pozemku p.č. 3524/2, který vznikl odměřením z pozemku p.č. 3524 dle geometrického plánu č. 4209-10/2021 o výměře 151 m², vše v k.ú. Trojanovice za cenu 129,80 Kč/m² nebo za cenu dle znaleckého posudku.

17/20

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje prodej částí pozemků oddělených od p.č. 727/1 v k.ú. Trojanovice jednotlivým žadatelům přilehlých pozemků, viz příloha č. 2. Cena bude stanovena dle znaleckého posudku.

17/21

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje záměr prodeje pozemku p.č. 3550/23, který vznikl odměřením od pozemku p.č. 3550/1 a pozemku p.č. 3550/24, který vznikl odměřením od pozemku p.č. 3550/2, vše dle geometrického plánu č. 4198-73/2020, vše v k.ú. Trojanovice, viz příloha č. 3.

17/22

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje záměr pronájmu rybářské chaty stojící na p.č. 3800 v k.ú. Trojanovice.

17/23

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje zrušení pronájmu pozemku p.č.821, 822/1 a 827/2 a také části pozemku p.č. 34/1, vše v k.ú. Trojanovice, viz příloha č. 4.

17/24

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje Smlouvy o poskytnutí veřejné podpory v rámci Grantů 2021.

17/25

Zastupitelstvo obce Trojanovice vyslovuje souhlas se vznikem pracovněprávního vztahu mezi obcí Trojanovice a Hanou Dorotíkovou s účinností od 1. 9. 2021.

17/26

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje smlouvu č. 1200300180

o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí České republiky.

17/27

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti inženýrské sítě v pozemku p.č. 3733/17 pro stavbu kanalizace s vyústním objektem do Rokytného potoka za jednorázovou úplatou 10.000,- Kč + DPH.

17/28

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje dodatek č. 1 ke smlouvě č. 03311961 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí České republiky a pověřuje starostu obce jeho podpisem.

17/29

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje dokument Transformace frenštátského regionu postiženého hornickou činností a Transformace frenštátského regionu postiženého hornickou činností část II. Projekt CERKA, a pověřuje starostu jednáním na základě těchto dokumentů se státem, krajem a dalšími institucemi, které by se podílely na revitalizaci lokalit po hornické činnosti, a také pro jednání o převodech majetků společnosti Diamo s.p. na obec Trojanovice.

17/30

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje Smlouvu o poskytnutí finančního daru ve výši 100.000,- Kč do Fondu Pustevny, který je ve správě obce Prostřední Bečva.

17/31

Zastupitelstvo obce Trojanovice souhlasí s poskytováním sociální služby zaměřené na podporu a doprovázení rodin s dětmi se zdravotními postiženími od jejich narození až do sedmi let na území obce Trojanovice a uděluje tak sociální službě Slezské Diakonie, Poradna rané péče EUNIKA, Kašparova 2978/1, 733 01 Karviná -Hranice, (identifikátor 3398605) deklaráci vstupu na území obce Trojanovice s účinností od 1. 1. 2022

17/32

Zastupitelstvo obce Trojanovice schvaluje finanční pomoc ve výši 200.000,- Kč obcím na jižní Moravě, které byly dne 24. 6. 2021 postiženy přírodní katastrofou (tornádem).

Na vědomí:

Zastupitelstvo obce Trojanovice bere na vědomí zprávu o činnosti obce.

Zastupitelstvo obce Trojanovice bere na vědomí rozpočtové opatření č. 11, 12, 13, 14 a 15/2021.

O pohár starosty obce a starosty SDH Trojanovic 17.7.2021

Od dopoledních hodin probíhal v areálu hasičské zbrojnice již 23. ročník pohárové soutěže O pohár starosty obce a 21. ročník soutěže O pohár starosty SDH. Naše družstva měla zastoupení ve všech kategoriích (muži, ženy i veteráni nad 35 let). Všem se podařilo svůj útok dokončit a navíc ženy vybojovaly 2. místo a muži veteráni místo první. V nejpočetnější kategorii mužů (27 družstev), se obě domácí družstva umístila v první desítce (8.a9. místo). Individuální cenu za nejrychlejší sestřik v kategorii veteránů převzal Václav Sedlák.

Marek Lanča

foto: Ivana Vrtalová

foto: Ivana Vrtalová

Požár seníku na Čeladné 18.-20.7.2021

Deset hasičských jednotek se v neděli 18. července 2021 ráno zapojilo do likvidace požáru seníku v Čeladné na Frýdecko-Místku.

Událost byla na tísňovou linku hasičů ohlášena sedm minut po půl šesté ráno. Na místo byli vysláni hasiči ze stanic HZS MSK ve Frýdku -Místku a Nošovicích, spolu s nimi postupně dobrovolné jednotky z Čeladné, Ostravice, Frýdlantu nad Ostravicí, Kunčic pod Ondřejníkem, Frenštátu pod Radhoštěm, Lhotky, Pstruží a Brušperku.

Seník o půdorysu 35 × 35 metrů byl v době příjezdu hasičů k zásahu požárem zcela zasažen, jednotky se v první fázi soustředily na ochranu nedalekého kravína se zhruba stovkou kusů dobytka. Nepřežilo však jedno z telat, které bylo umístěno v samostatném kotci mimo kravín.

Voda byla dopravována kyvadlově cisternami z nedalekého potoka Čeladenka, kde bylo zřízeno stanoviště se dvěma plovoucími čerpadly.

Vyšetřovatel hasičů na místě předběžně odhadl škodu na 900 tisíc korun, příčina vzniku je v šetření.

ppor. Jakub Kozák, DiS., tiskový mluvčí

foto: Radek Stránský

foto: Radek Stránský

Pouť u kapličky pod Dílem

27.června, k upomínce narození svatého Jana Křtitele /24.6./, se u kapličky pod Dílem, zasvěcené patronu Trojanovic, konala tradiční slavnost.

Zástupce pořadatele, Jan Tichavský, v úvodním slovu zavzpomínal na loňské loučení s farářem frenštátské farnosti Petrem Kříbkem a přivítal poprvé na tomto místě otce M.T.Banaszczyka.

Čtení evangelií bylo proloženo příběhy ze života Jana Křtitele, písněmi a modlitbami nejen osobními, ale i za ukončení pandemie či za postižené tornádem na jižní Moravě.

Po závěrečném požehnání převzal slovo Drahomír Strnadel a přivítal mezi přítomnými nejstarší občanku Trojanovic, Pavlínou Ďatkovou. Účastníkům pobožnosti připomněl řadu letošních výročí.

270 let od výstavby nejstaršího trojanovického kříže Na Pomezí (na Pinduli). Kříž byl vystaven ze zbojnického pokladu. Obdobně výstavba kapličky pod Dílem byla dle Četiny financována z peněz, které si zde uschovali ruští vojáci táhnoucí ke Slavkovu.

Odhalení sochy Radegasta a sousoší Cyrila a Metoděje před 90 lety. 80leté smutné výročí od zatčení a umučení Josefa Mikesky, jako čelního představitele Sokola.

Mezi účastníky byli i dva bratři, synové Josefa Petra, obnovitele Československé strany lidové, po němž funkci převzal Jan Tichavský. Jeden ze synů, Ing. Josef Petr, je iniciátorem připomínky spirituality Pusteven.

Ivana Vrtalová

foto: Mléna Mužíková

foto: Mléna Mužíková

foto: Ivana Vrtalová

foto: Ivana Vrtalová

Ing. Josef Petr a Jan Tichavský

Pouť na Radhošti 5. července 2021

Před 14 roky jsem se po 35 letech přestěhovala z tehdejšího trvalého bydliště v Ostravě zpět pod hory. Tehdy jsem prohlásila: „Vrátila jsem se zpět domů“. Po tuto dobu si archivuji Obecní noviny z Trojanovic. A tak jsem je vytáhla ze zásuvky a hledala v nich články o pouti na Radhošť. Texty většinou psali pan Drahomír Strnadel nebo dřívější místostarosta Martin Trubač. Každý příspěvek je krásný originál – dnes již vzpomínek, faktů a historických událostí.

Připomněla bych jen poslední tři roky, protože, kdybych měla vypsát všechny, text by zabral možná celé Obecní noviny.

V roce 2018 jsme si připomněli 120. výročí vysvěcení kaple sv. Cyrila a Metoděje, která je nejvýše položenou sakrální stavbou v republice. Byla posvěcena 11. září 1898 arcibiskupem Theodorem Kohnem za přítomnosti 40 kněží a asi 30 000 lidí nejen z celého širokého okolí, ale také z Čech,

foto: Mléna Mužíková

Moravy, Slezska a Uher.

V roce 2019 jsme vzpomněli tři významná výročí:

- 100 let od úmrtí Emila Kostelníka (1. předsedy Matice Radhoštské)
- 1 150 let od úmrtí sv. Cyrila
- 25 let od obnovení činnosti Matice Radhoštské

V tomto roce byly pod vedením hlavního kuchaře pana Jana Tichavského uvařeny 2 kotle guláše, tj. 440 porcí. Výtěžek z prodeje byl věnován Matici Radhoštské.

A máme tu rok 2020 – zvláštní, zkušební a poznamenaný koronavirem. Pouť byla omezena jak po stránce církevní, tak i po stránce světské: mše sv. byly pouze dvě (v 11:00 a ve 14:00 hod.), počet stánkařů byl minimální a ani se nekonalo zařité vaření guláše s posezením. Další zvláštností bylo, že frenštátskou farnost v 11 hod. zastupoval otec Marek Žukowski, nemocniční kaplan z Ostravy. O svých dojmech pro farní časopis „MAJAK“ mimo jiné napsal: „Velikým zážitkem pro mne bylo, že se mše svatá sloužila v prostanství před kaplí, a tak kromě pohledu na poutníky bylo možno v každém okamžiku mše sv. pozorovat ten nejkrásnější chrám přírody“.

A jsme v letošním roce 2021. Mše svaté byly, jako každý jiný rok, slouženy opět tři. Bohoslužbu v 9:30 hod. zajišťovala farnost Frenštát. Poprvé ji zde sloužil před kaplí otec Mariusz Tomasz Banaszczyk, který od 1. června 2020 působí jako farář ve Frenštátě. V 11:00 hod. celebroid mši svatou otec Petr Dujka, farář z Dolní Bečvy. Poslední mši svatou ve 14:00 hod. sloužili společně otec Mariusz Tomasz Banaszczyk a otec Marek Žukowski.

Nesmím ale zapomenout ani na letošní významná výročí:

- před 90 lety (4. - 6. července 1931) se konala na Radhošti SLOVANSKÁ POUŤ

- rovněž před 90 lety byla na hřebeni Radhoště odhalena socha Radegasta, věnovaná Pohorské jednotě Radhošť, jakož i sousoší svatých Cyrila a Metoděje na Radhošti, darované Matici Radhoštské. Obě díla zhotovil sochař a frenštátský rodák Albín Polášek

- po dopolední mši svaté nám pan Drahomír Strnadel představil nejstarší občanku Trojanovic paní Pavlinu Ďatkovou, která v letošním roce oslavila 95 let. Bylo jí 5 let, když se zúčastnila odhalení a požehnání sousoší sv. Cyrila a Metoděje. I v letošním roce došla za pomoci rodiny na Radhošť, a jak sama uvedla, „Bylo by lepší, kdybych měla těch 5 let“.

A co se ještě v letošním roce událo na Radhošti? Cestou z Velehradu nás navštívil politik pan Jiří Čunek. Obdivoval množství zúčastněných na pouti (odhadem přes 5 000 lidí), což se podle jeho mínění nedalo s Velehradem srovnat.

Poděkování patří všem organizátorům Matice Radhoštské, kněžím, dobrovolníkům, stánkařům, hasičům, hlavnímu – dnes již „dohlížiteli“ na vaření guláše - panu Janu Tichavskému, muzikantům z Dolní Bečvy, frenštátské schůle spolu s panem Pavlem Altrichtrem, který nedávno oslavil 80 let. Díky však patří i mnoha dalším, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na letošní Cyrilometodějské pouti.

Jak bychom mohli tuto letošní pouť nazvat? Myslím si, že „POUŤ LIDÍ

DOBŘE VŮLE“ , neboť finanční výtěžek ve výši 50 000,- Kč bude odeslán na jižní Moravu pro potřeby osob, které postihla živelná katastrofa v podobě tornáda. Díky vám všem.....

Milena Mužíková

Umístění a odhalení sousoší Cyrila a Metoděje v historických fotografiích:

Vyvezení sousoší sv. Cyrila a Metoděje

Mons. ThDr. Jan Stavěl - biskup a vedle něj sochař Albín Polášek

Instalace sochy Radegasta

Pasekář Pepek

Pasekář Pepek, který se ve skutečnosti jmenoval Jan Strnadel (24. 6. 1871 – 3. 3. 1959), byl můj staříček. Letos 24. června uplynulo 150 roků od jeho narození, a tak na něj vzpomínám s odstupem dvašedesáti let.

Nevím, proč staříčka všichni sousedé nazývali Pepkem a pasece s číslem 154 říkali U Pepků a my ostatní členové naší rodiny jsme byli Pepčáci. Snad původ tohoto přízviska má svůj počátek v roce 1805, kdy se na tuto paseku přiženil Josef Strnadel, který si vzal Magdalenu, dceru Václava Janečky.

foto: rodinný archiv Drahomíra Strnadla

Zlatá svatba manželů Anny a Jana Strnadlových v r. 1946 (účastníci - děti a vnuci)

foto: Drahomír Strnadel

Bednářské výrobky zleva: míra, putýnka, máselnice, hrotička, džber

Se staříčkem jsem se více sblížil až po smrti stařenky 8.11.1951. Do té doby pro mne nepřístupný a přísný staříček se změnil ve vlidného člověka.

Staříček byl menší, jak se říká, sporé postavy. Na krátko ostříhané husté šedivé vlasy a knírek měl až do smrti. I ve všední den oblékal bílou košili a vestu. Pokud pracoval se dřevem, navíc nosil ještě širokou koženou zástěru. Doma chodil naboso v dřevěných cuklích, které si sám vyrobil. Do lesa si obouval pevné pracovní boty v létě, v zimě krpce s pevnou podrážkou.

Staříček chodil do privátní školy a učil jej učitel Jan Křenek. Pravidelné odborné vyučování v Trojanovicích začalo až v roce 1884. Nevyučil se žádnému řemeslu a jako povolání měl uvedeno pasekář. K jeho hospodářství patřilo 3,3 ha pozemku, dvě krávy, jedna jalovice, dvě prasata, slepice a husy. Pasekář musel rozumět dobytku i poli, navíc být schopen opravit nebo zhotovit zemědělské nářadí a také vyměnit šindel na střeše. V tomto směru byl staříček opravdový mistr. Obratně zacházel s tesařskou širočinou, dokázal vyrobit cihly a postavit cihlářskou pec. Dokonce udělal větrné kolo, které otáčelo žerna (slouží k mletí obilí). V zimě štípal a strouhal šindel, vyráběl hrabě, topůrka, hrabice. Nejvíce jsem obdivoval jeho bednářské výrobky: putýnky, máselnice, džbery, hrotky a hrotičky, díže, vaničky pro děti i vany pro praní prádla. Jen několik jeho výrobků se dochovalo. Pod chalupou měl tak zvanou feldšmídu – polní výheň a vedle kovadlinu. Zpravidla jednou nebo dvakrát za rok ve výhni rozdělal oheň, přiložil koks a šlapacím kolem otáčel ventilátorem, který do výhně vhněl vzduch. Pak do rozpálené

výhni dlouhými kleštěmi vložil motyku, rozžhavenou položil na kovadlinu, perlíkem překoval a ochladil ve vodě v putýnce. V létě pravidelně každý týden jezdil do lesa s dvoukolovou károu „na sušky“ a pak je na kozlíku jednoruční pilou vlastní výroby rozřezal na kratší špalky. Byl také výborným kuchařem - vařil nejen na vojně, ale i později, po smrti stařenky.

Můj starší bratr Bedřich (nar. 1924) vzpomíná, že vždy v létě večer staříček hrál na heligonku a zpíval. Na můj dotaz: „Staříčku, proč už nehrajete?“ odpověděl: „Už mám ztvrdlé prsty.“ Pěkný hlas si

foto: rodinný archiv Drahomíra Strnadla

Jan Strnadel s károu na karlovické cestě nad původní chalupou (rodiště bratří Strnadlů), r.1950

udržel do pozdního věku. Pamatuji si, že večer vždy zpíval nábožné písně, které odpovídaly liturgickému období.

Staříček prožil Rakousko, první republiku, obě světové války, lidově demokratické zřízení. Jednou jsem se ho také zeptal, která etapa jeho života byla nejlepší. Odpověděl: „Za France Josefa. Byla laciná a dobrá kořalka, jen rezná, a potom jsem mohl jít z Krakova do Terstu a nepotřeboval jsem pas.“ Pak mi ukázal rakouské stříbrné mince, jak říkal rynšćáky, a pět zlatých, což byla zlatá mince s reliéfem císaře Františka Josefa. Ovšem z Krakova do Terstu nikdy nešel. Jeho odpověď mě překvapila. Očekával jsem, že řekne první republika. Monarchie mu poskytovala více svobody, protože tu si vždy představujeme v možnosti volného cestování.

V roce 1958 byla paseka začleněna do jednotného zemědělského družstva. To už byl majitelem tatínek. Ten se pasekářem nestal, byl družstevníkem. Řekl bych, že staříček zemřel v pravý čas. Dost se natrápil, trpěl záduchou. Protože paseka nemohla uživit desetičlennou rodinu, staříček příležitostně pracoval jako dřevorubec v arcibiskupských lesích. Vzpomínal, že kolikrát v zimě osmkrát za den na Miaši vynesl sáně a naložil metrová polena. Za sáně jich pak ještě několik uvázal jako brzdu (tomu říkali býky). Nelze se tedy divit, že na stáří měl problémy s dýcháním. Brzy na jaře v roce 1959 družstevníci vyměřili z paseky a ohradili ostnatým drátem 2,5 ha. Tato plocha sloužila jako louka a pastvina pro družstevní jalovice. Naštěstí se toho už staříček nedožil. Pasekář kolem sebe potřebuje volný prostor a ne ostnatý drát.

Drahomír Strnadel

Na nejslavnějších kurtech světa

Wimbledon (nebo také plným názvem The Championships, Wimbledon) je nejstarší a nejslavnější tenisový turnaj na světě. Je jedním ze čtveřice nejvýznamnějších turnajů nejvyšší kategorie Grand Slam, jako jediný se v současnosti hraje na trávě.

Na travnatých dvorcích All England Clubu v jihozápadním Londýně zanechal český i československý tenis svou stopu. V roce 1973 slavil wimbledonský titul Jan Kodeš, na něho navázala celkem devíti triumfy Martina Navrátilová (1978, 1979, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1990), v roce 1998 se dočkala Jana Novotná a ročníky 2011 a 2014 patřily ve Wimbledonu Petře Kvitové.

foto: rodinný archiv Vojtěcha Petra

foto: rodinný archiv Vojtěcha Petra

V rámci Wimbledonu se letos hrály dvouhry, čtyřhry a smíšená čtyřhra mužů i žen, ale i dvouhry a čtyřhry juniorů a vozíčkářů.

Jedním ze členů české juniorské výpravy na letošním Wimbledonu (5.-11.7.2021) byl také Vojtěch Petr. Šestnáctiletý tenista si hned při svém debutu na grandslamovém turnaji připsal postup do třetího kola dvouhry, když nejprve porazil Španěla Daniela Meridu Aguilara (6:3, 6:3) a poté Švéda Leo Borga (6:1, 6:2). V postupu do čtvrtfinále našeho hráče zastavil až Viktor Lilov z USA (2:6, 1:6).

Ve čtyřhře byl se svým belgickým spoluhráčem zastaven v prvním kole litevsko-španělskou dvojicí (3:6, 4:6).

-red-

Obec Trojanovice gratuluje !!!

Křest alba RUKY na DUDÁCH

23.7.2021 se pódium frenštátského autokempu rozeznělo tóny a zpěvem uskupení Odysea Mariana Frýdla. Hráči představili nové album 11 podob lásky. Mimo jiné zazněly i písně z CD Beránci a vlci a Ruky na dudách. Poslední jmenované album je zaměřené na představení moravských gajd¹ (dud) v rukou jednoho z nejzkušenějších hráčů na Moravě Vlastimila Bjačka. Návštěvníci měli možnost sledovat křest tohoto alba, jehož vydání bylo naplánováno v souvislosti s oslavami šedesátin fotografa, grafika a gajdoše Vlastimila Bjačka (*12.11.1960).

Rod Vlastimila Bjačka má kořeny v Trojanovicích. Jeho děda Ludvík Bjaček byl známý trojanovický muzikant, jemuž se přezdívalo „trojanovský Kmoch“.

K vydání alba finančně přispěla i obec Trojanovice.

-red-

foto: David Šrubař

Tímto bych chtěl poděkovat autorovi projektu a všem dalším, kteří se na albu podíleli, nebo na jeho přípravu přispěli. Vím dobře, že je mnoho lepších gajdošů a dudáků než já a přitom své profilové album nemají. V tomto případě obrazně i doslova platí: Máš-li dobré přátele, máš víc než jen je...

Vlastimil Bjaček /úvodní slovo alba/

1 Spisovně dudy jsou na východě republiky častěji označovány za gajdy. V české republice dnes rozlišujeme 3 základní typy dud: české dudy, moravské gajdy a slezské gajdy. Jednotlivé typy se liší preferovanými tóninami, výzdobou a některými konstrukčními prvky

Horečky fest 2021

foto: Petr Homík

foto: David Šrubař

Po loňské nucené odmlce se Horečky fest vrátil do Frenštátu a Trojanovic. Pokáč, Wohnout, Portless feat Henry D, Monkey Business, Dirty Blondes, The Atavists

na Novojičínku do několika dní, vyšel. Skvělý hudební program si užily na tři tisíce návštěvníků.

Čerpáno TZ z 12.7.2021 Děkujeme všem, kdo se nebojíte žít normálně, vzkázali pořadatelé návštěvníkům desátého ročníku Horečky Festu

a celá řada dalších interpretů od středy 7. do soboty 10. července 2021 na třech pódii, v autokempu, na hřišti vedle Domu kultury a v Amfiteátru na Horečkách. Program jubilejního 10. Horečky festu zahájili organizátoři ve středu 7. července 2021 na frenštátském náměstí, kde od 21 hodin proběhla velkoplošná projekce.

Záměr pořadatelů, rozložit z důvodu stále se měnících vládních opatření největší hudební akci

Akce v Trojanovicích a okolí

Největší cyklistický
etapový závod v České
republice za účasti
špičkových domácích
i světových jezdců.

6. 8. 2021 (pátek)

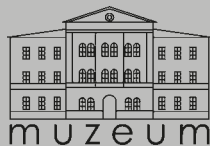
Start

Olomouc Délka etapy: 197 km

Cíl Nastoupané výškové metry: 3 126 m

Pustevny

Muzeum ve Frenštátě p. R. - výstavy a programy

NÁVRATY DO DĚTSTVÍ

Výstava originálních ilustrací dětských knih (od Radka Pilaře, Jiřího Trnky, Antonína Strnadla, Lumíra Ševčíka, Adolfa Zábranského) a dobových dětských hraček.

Výstavní síň Muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Výstava potrvá od 15. července do 3. října 2021.

70 LET FRENŠTÁTSKÉHO MUZEA

„Frenštátsko je významnou národopisnou oblastí se svébytným vývojem. Řada rodáků zdejšího kraje svým významem přesáhla hranice regionu. A navíc je tento region kolébkou nejstarší české turistické organizace v republice. Takové místo si určitě zaslouží své muzeum,“ řekl hejtman Evžen Tošenovský při znovuotevření muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm v roce 2007.

Panelová výstava o historii a současnosti Muzea ve Frenštátě.

Podkroví Muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Výstava potrvá do 29. srpna 2021.

O KLUKOVI, KTERÝ CHTĚL BÝT MALÍŘEM

Doprovodný edukační program k výstavě Návraty do dětství.

Jak se žilo dětem, když ještě nebyly mobily a počítače? Jaké měly zábavy a povinnosti? Prostřednictvím obrázků a vyprávění se vrátíme do dětství malíře Antonína Strnadla a připomeneme si, jak žily děti před více než sto lety. Součástí programu je i výtvarná dílna. Ve čtvrtek 12. srpna 2021 ve 14.00 hodin.

Podkroví Muzea ve Frenštátě p. R.

Vstupné: 30,- Kč

Otevírací doba:

úterý - pátek 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00

neděle 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00

pondělí a sobota zavřeno

www.muzeum-frenstat.cz

OTEVŘENÉ CHRÁMY

FRENŠTÁT

P. RADHOŠTĚM

**Kostel sv.
Jana Křtitele**

OTEVŘENO:

od 29.5.2021
do 31.10.2021

Sobota

11:00 - 16:00

Neděle

12:00 - 17:00

[www.doo.cz/
otevrenechramy](http://www.doo.cz/otevrenechramy)

**FESTIVAL
PASEKA**

28. srpna 2021

Trojanovice 19E, od 12:00

Zrní

Plastic people

Zuby Nehty

Kolektivní halucinace

Goji

Na značky

M.A.K.S. crew

Divadlo Bublanina Začarovaný les

Statické divadlo Útěk

Dan Taraba Pták ohnivák

Festival je vhodný pro děti!
Kde? Lesní školka na Bystrém
Vstupné dobrovolné

čajovna, jarmark, potok,
louka, skvělé jídlo & pivo

♥ Sponzoři festivalu:
Fantasyobchod.cz, MRK Stavby,
DKZ Tomáš Stžalka, AGROCAR,
TRASO, VSF Novotný, Tornio,
Teřmo Frenštát p.R., Přírodní
bydlení Gajda, Farma Menšík,
Obec Trojanovice, Tiskárna
Schenk

festival.klubnapasece.cz
fb.me/festivalpaseka
fantasyobchod.cz -> imago.cz

Akce v Trojanovicích a okolí

27. – 29. 8. 2021

Košská mast BESKYDSKÁ SEDMIČKA

Bike Čeladná je celorepublikový MTB závod pro širokou veřejnost, konaný v Moravskoslezském kraji přímo v srdci Beskyd. Účastnit se jej mohou všechny věkové kategorie se zájmem o sport.

Kategorie:

Trasa A – Bike Čeladná race 50km

Průjezdní místa: okolí Čeladné, Maralák, Pustevny, Tanečnice, Podolánky

Trasa B – Bike Čeladná turist 30km

Junior Bike Čeladná – od 500m

Family jízda 20km

Reklama a inzerce

Prodej palivového dříví buk, smrk.

Dříví našťipané, nařezané na prostorové metry, rovnané, uložené špalky 30, 35, 40 cm a více podle potřeby.

Možnost dovozu odběrateli.

Tel.: 603 315 738

Reklama a inzerce

Volné pracovní místo

Obec Trojanovice hledá zaměstnance na pozici
ADMINISTRATIVNÍ PRACOVNÍK

Prac. náplň: agenda účetnictví, mzdového účetnictví, personalistiky a skladového hospodářství

Místo výkonu práce: Rekovice – restaurace a lesní hotel, Trojanovice č. p. 2

Nástup: ihned, popř. dle dohody

Požadujeme:

- bezúhonnost
- středoškolské vzdělání s maturitou
- praxe v oboru výhodou
- řidičský průkaz skupiny B

Nabízíme: možnost stravování v místě pracoviště, příjemné pracovní prostředí, pružnou pracovní dobu, pět týdnů dovolené
K přihlášce uchazeč přiloží tyto doklady: životopis s údaji o dosavadních zaměstnáních a o odborných znalostech, ověřenou kopii dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání, výpis z evidence Rejstříku trestů, ne starší jak 3 měsíce

Platové podmínky: řídí se zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, nařízením vlády č. 341/2017 Sb. o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, v platném znění. Platová třída 8.

Přihlášku s požadovanými doklady uchazeč doručí na adresu: Obec Trojanovice, Trojanovice č. p. 210, 744 01 Trojanovice
Obálku je nutné označit heslem: „Rekovice – administrativní pracovník“. Kontaktní osoba: Bc. Miroslava Kostelníková, tel.: 556 835 023, e-mail: evidence@trojanovice.cz

Přihlášky s uvedenými údaji a doklady budou přijímány ve lhůtě do 11. 8. 2021 do 17,00hod. na podatelně OÚ Trojanovice.

SERVIS PRO VÁŠ DOMOV

tel: **723 827 617**

servismlynar@seznam.cz

AUTOSERVIS

- OPRAVY OSOBNÍCH AUTOMOBILŮ + DODÁVEK
- KAROSÁŘSKÉ PRÁCE
- NÁSTŘIK PODVOZKŮ + DUTIN
- PŘÍPRAVA NA STK + PROVEDENÍ STK
- PRODEJ DÍLŮ NA OBJEDNÁVKU **ELIT**
více než autodily

MÍSTECKÁ 803, FRENŠTÁT p.R.
AREÁL ČERPACÍ STANICE FREN OIL

736 632 533

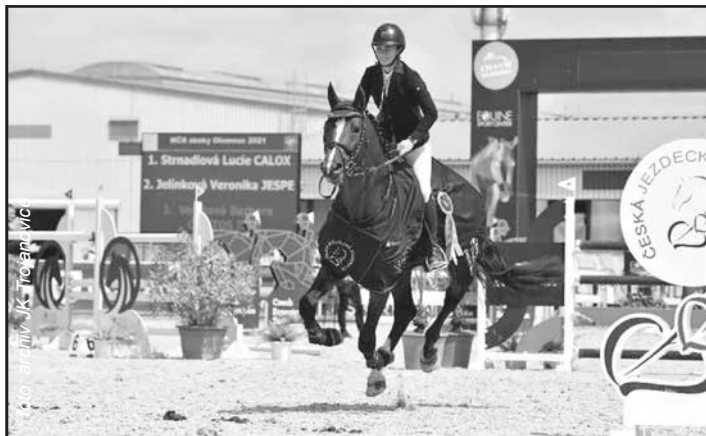
Zlatá Lucie Strnadlová z mistrovství České republiky

Ve dnech 15. - 18.7.2021 se v jezdeckém areálu ESC Olomouc konalo mistrovství České republiky v parkurovém skákání.

Z trojanovické stáje se zúčastnila za jezdce do 25 let Tina Laryšová s koněm Siimfy. Po absolvování tří kol skončila na krásném 8. místě.

V kategorii žen startovala Lucie Strnadlová s hřebcem Calox. Jako jediná nastupovala do třetího kola bez trestného bodu. V závěrečném náročném parkuru si připsala pouze jediný trestný bod za čas a tím si vysloužila titul mistryně žen České republiky.

Lucie Strnadlová s klisnou Francesca se účastnila za Severomoravskou oblast i soutěže družstev. Čtyřčlenné družstvo si odneslo bronzové medaile.

Lucie Strnadlová a Calox

I mladí jezdci z Jezdeckého klubu Trojanovice sbírali úspěchy na ponících.

Ve dnech 9.-11.července se konalo v Polkovicích oblastní mistrovství.

V kategorii benjaminků se dařilo Nikol Valštyňové s poníkem Major, která obsadila 6. místo.

Vítězství v kategorii dětí 14-16 let patřilo Nikol Rypkové s klisnou Sally King, Kristýna Pšenícová s klisnou Aifra skončila těsně za stupni vítězů na čtvrtém místě.

V jezdeckém areálu ESC v Olomouci ve dnech 16.-20. června proběhly mezinárodní závody CSI, kterých se zúčastnila Gabriela Kopřivová. S poníkem Pepsi SG obsadila v Elite Tour celkově

Lucie Strnadlová a Calox

3. místo a s klisnou Carpala – Peli ve Small Tour celkově 6. místo. Za těmito úspěchy stojí i trenérská práce Lucie Strnadlové, Ivety Biolkové, Petry Fajkusové a Jana Valštyňa.

Závodní sezóna pokračuje v srpnu mistrovstvím ČR pony ve skocích a finále stylového a národního skokového poháru. Účast členů jezdeckého klubu na kvalifikacích a mistrovství podpořila formou grantu obec Trojanovice.

Radka Kopřivová

Nikol Rypková

Obec Trojanovice gratuluje !!!

Memoriál Jiřího Jaškovského

V sobotu 3.7. proběhl v Trojanovicích na hřišti na Bystrém 47. ročník memoriálu J. Jaškovského v kopané.

Stejně jako loni i letos se turnaj konal z epidemiologických důvodů v omezené míře. K prvnímu utkání proti Frenštátu nastoupili kluci a holky z mladší přípravky. Ačkoli předvedli bojovné utkání, zápas nakonec skončil nelichotivým výsledkem 1:19.

Další zápas proběhl v rámci dvou týmů sestavených ze starší přípravky TJ Bystré s výsledkem 4:3 pro tým modrých, poté následovalo utkání žáků proti Sokolu Frenštát, ve kterém zvítězili domácí 6:4.

V poslední části bylo připraveno derby domácích proti Kozinci. Tento zápas byl taktéž posledním utkáním nemistrovské části OFS (soutěž se hrála jako určitá náhrada nedokončené sezóny).

V zápase se dařilo více domácímu týmu a v utkání plném šancí a

hezkého fotbalu zaslouženě zvítězil 3:2.

Děkujeme všem příznivcům fotbalu za účast a snad se v příštím roce zase sejdem u fotbalového turnaje zakončeného letním večerem.

Za výbor TJ Bystré Ondřej Pícha

Tůňky pro kuňky

Zadržování vody v krajině – slovní spojení, které v posledních letech slyšíme čím dál častěji z různých stran. A představit si pod tím můžeme téměř cokoliv. Obecně lze však říci, že se jedná o soubor různých opatření kladoucích si za cíl jediné – zabránit vodě, aby se rychle dostávala pryč z míst, odkud přišla.

S rychlým odtokem vody jsou totiž spojovány mnohé problémy – vodní eroze, sucho, povodně. A často mají ještě jedno společné – zhutnění půdy. Když totiž zaprší, voda, která spadne na zem, se nechová všude stejně. Její další osud je závislý na místě, na jaké dopadne. Asi si řeknete, že pokud jí není moc, vsákne se. Ale na zpevněných plochách (beton, asfalt, střechy domů,...) nemá moc šanci vsáknout, a tak se kumuluje na povrchu, odkud poté odtéká. Toho mnozí z nás využívají při akumulaci dešťové vody v nádržích a sudech (třeba na zalévání zahrádky). Pokud však za deště budete venku, můžete si povšimnout, že podobně to funguje i v přírodě mimo město či vesnici. Voda teče po lesních cestách, po polích, po loukách a může po sobě zanechávat stopy – rýhy, nová koryta potůčků, která tu nikdy nebyla a která mají vodu jen na krátkou chvíli, když zaprší. Čím to je? Je vody tolik, že je půda nasáklá a nic víc už se do ní nevejde? Pokud by tomu tak bylo, docházelo by k postupnému výparu a uvolňování vody kořenům rostlin. Tak proč to kolem nás vypadá jinak? Zaprší, voda je vidět všude a za tři dny je takové sucho, jako by nepršelo měsíc. Důvodem je zhutnění půdy. Těžkou technikou využívanou v lesích, na lukách i polích jsme v půdě stlačili prostory pro uschování vody natolik, že tam pro ni už nezbyvá místo. A tak jsme vyrobili další „střechy“, po kterých voda stéká do okapů (příkopů) a pak do potrubí (potoků) a neznámo kam. Ale pokud umíme vodu ze střech zadržet a skrze hadice a konve ji vrátit půdě a rostlinám, proč by to nešlo udělat podobně i v krajině? Všechno jde, když se chce.

Kde je vůle něco měnit, tam se objeví i pomoc.

A tak vznikl i jeden z projektů podpořený evropskými fondy – Lesní tůňe na území LHC Ostravice a Hukvaldy Biskupských lesů, který si klade za cíl zlepšit hospodaření s vodou v krajině za pomoci několika opatření. Za pomoci přehrázek v bývalém lesním melioračním kanále vytvořit soustavu tůň a zabránit odvodňování celého okolí, formou průlehů na lesních cestách navést vodu mimo zhutněnou půdu tam, kde bude mít šanci zasáknout, a na vhodných podmáčenějších místech vytvořit tůňe pro obojživelníky a další na vodu vázané živočichy a rostliny. Tato místa totiž často mizí při opravách či zpevňování lesních cest.

Realizace projektu probíhá druhým rokem a právě teď přes léto by měla finalizovat právě na katastru Trojanovic a v nejbližším okolí – na Velké Stolové. Tak Vás teď už jistě nepřekvapí, když při procházce natrefíte na bagřík hloubící díry v zemi. Na devíti revírech Biskupských lesů totiž během dvou let projektu postupně vzniklo několik desítek tůň a přes sedmdesátku se dostanou po tom, co v Trojanovicích přibude 23 nových tůň od Radhoště až po Malý Javorník. V naší krajině tak vznikne řada (staro)nových prvků, které ji promění a jako magnet přitáhnou druhy, které zde najdou svůj

nový domov. Ať už půjde o rostliny, všemožné zástupce hmyzí říše či takové nenápadné vzácnosti, jakou je malá žabka – kuňka žlutobřichá.

Mgr. Michaela Běčáková

Lesní tůňe na revíru Kavalčanky na Bílé

Lesní tůňe na revíru Kavalčanky na Bílé

Kuňka žlutobřichá je evropsky významným druhem a předmětem ochrany EVL Beskydy.

Rekovická Letní Discgolfová Liga 2021

První ročník Rekovické Letní Discgolfové Ligy odstartoval. Během osmi červencových a srpnových pátků (2.7. až 20.8.) si účastníci na deseti jamkách mohou vylepšovat svá skóre. Pro celkové pořadí jsou určující 3 nejlepší výsledky každého účastníka.

Pokud si tento sport chcete pouze vyzkoušet, stále máte možnost zúčastnit se jednotlivých kol.

Registrace na jednotlivá kola probíhá přes discgolfový server idiscgolf.cz.

-red-

Slovinsko

SLOVINSKO VČERA

Slovinsko je pro návštěvníky/turisty spojeno s krásnou přírodou vysokých štítů, hlubokých údolí a soutěsek. A také horských bystřin přecházejících v divoké řeky. Soča - mazlivé jméno, ale straš-

livý příběh minulosti...za Velké války mezi lety 1915 až 1917 zde probíhaly kruté bitvy mezi Itálií a Rakouskem-Uherskem. Později také s účastí Německa, Francie a Velké Británie. V terénu, kde nenajdeme větší roviny, kde bylo vše vynášeno na hřbetě koní a vojáků, generálové vedli boje mnohdy roky o pár kilometrů, o jeden vrchol a údolí. V pohoří krutých zim, sněhových bouří a lavin. Válečná minulost tak tomuto údolí dodává smutný podtón, který kontrastuje s jinak idylickou atmosférou, která se celým údolím line...

Bitve na Soči (německy Isonzoschlachten, italsky Battaglie dell'Isonzo) bylo jedenáct, resp. dvanáct krvavých střetů, které se odehrály za první světové války na rakousko-italské frontě od června 1915 do září 1917. Italské jednotky pod vrchním velením generála Luigiho Cadorny se v těchto bitvách pokoušely prorazit rakousko-uherské pozice okolo řeky Soča na pomezí pohoří Kras, čímž by si Itálie uvolnila cestu k dalmátskému pobřeží a přístavu Terst. Rakousko-uherské 5. armáde pod velením generála Svetozara Borojeviče se přes dílčí územní ztráty podařilo italskému tlaku v jedenácti bitvách odolat. Po zapojení německých posil na podzim roku 1917 se pak silám Ústředních mocností podařilo nepříteli zaskočit a prorazit italské linie v bitvě u Caporetta (Kobaridu), která je někdy označována jako dvanáctá bitva na Soči. Po průlomu u Caporetta došlo k zániku sočské fronty, přičemž nová frontová linie se po postupu Ústředních mocností do severní Itálie ustálila na řece Piavě.

Ztráty obou zapojených stran se během střetnutí na Soči vyšplhaly na více než milion mužů. Bojů na sočské frontě se v rámci rakousko-uherské armády ve velkém množství zúčastnili také čeští vojáci.

Na sočské frontě bojovalo v řadách rakousko-uherské armády v průběhu let 1915 až 1917 na 300 000 mužů českých zemí. Rakouské velení preferovalo nasazení Čechů i dalších slovanských národů monarchie právě proti italskému nepříteli. Na východní a srbské frontě totiž v prvních letech války přibývalo dezercí demoralizovaných Čechů, kteří často dobrovolně přecházeli do ruského a srbského zajetí. V boji s tradičními italskými nepřáteli však čeští vojáci podávali mimořádné výkony a na sočské frontě představovaly jednotky z českých zemí spolehlivou oporu rakousko-uherské armády. Češi se vyznamenali během sedmé, osmé i deváté bitvy, avšak jejich nasazení a výborné výsledky vynikly především během desáté a jedenácté bitvy u Soči, kdy se podíleli na odražení mohutných italských útoků. Během bojů na sočské frontě padlo přibližně 50 000 Čechů, tedy nejvíce v historii našeho válečnictví...

Bojů na řece Soče se zúčastnilo i množství známých českých osob-

ností. Například básník a spisovatel Fráňa Šrámek, sochař Ladislav Kofránek, fotograf Josef Sudek nebo výtvarník a spisovatel Josef Váchal, který se jako člen muniční kolony obstarávající zásobování dělostřelectva střelivem a jako frontový malíř zúčastnil sedmi sočských bitev.

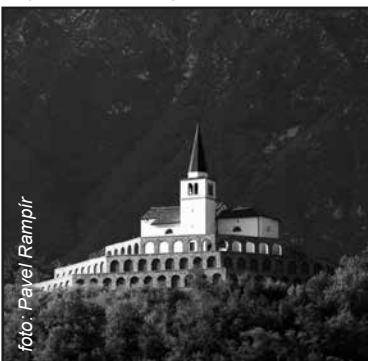
Je příznačné, že tato fronta má v naší rodině přímého účastníka. Můj praděda Richard Kolesa nejdříve narukoval na východní, ruskou frontu. Po jejím zhroucení v důsledku bolševického převratu rakousko-uherská vojska byla přesunuta na frontu italskou. Jako vyučený horník střel mistr byl nasazen jako sapér (ženista) a podílel se na budování opevnění.

...„Šli jsme dva dny a samými serpentínami do hor. Na to se těžko vzpomíná. Bylo velké vedro a na sobě jsme nesli 24 kg těžké břemeno a to 120 ostrých nábojů a puška se nám zdála tak těžká, že jsme nevěděli, kam ji máme dát, aby byla lehčí. Sotva jsme vyšli z vesnice, už jsme ji viděli pod sebou. V ústech bylo vyschlo a každý volal o vodu. Všude tam bylo mnoho zřidel vody a my jsme se jí nesměli napít. Hlídku u studánek hlídal důstojník, aby se nikdo nenapil. Byly tam krásné vodopády, kde se voda tříštila o balvany, ale my jsme nevnímali krásu. Kuchyně jely za každou kompanií. V poledne se všichni zastavili a byl oběd a po obědě asi 2 hodiny odpočinek. My se svlékli a všechno sušili na slunci. Byly to doby zlé a tyranie lidí. Každý z nás proklínal celý svět a tu válku nejvíce. Jak se na to mohl bůh dívat? Asi jsme si to zasloužili. Nebylo vyhnutí. Po odpočinku jsme se oblékli a zase nastala cesta až do večera, kdy jsme přišli k barákům, ty byly prázdné a k večeri jsme dostali jako obvykle černou kávu a té jsme se chtěli do sytosti napít, ale dostali jsme každý jenom svůj díl. Poléhali jsme opět na desky, tělo jsme měli celé rozlámané, nohy jakoby dřevěné. Vojna je krutá. Ještě vzpomínka na domov a už se spalo. Noc se nám zdála krátká. Měli jsme vstávat, ale nohy zůstaly jako ze dřeva. K snídani jsme zase měli pouze černou kávu. Cestou jsme zase viděli překrásné vodopády, které se třpytily ve slunci jako stříbrné, ale nás to už nebavilo. V poledne byl zase oběd, sušení prádla a odpočinek, a zase znovu pochodovat, až jsme přišli na velkou skálu a tam bylo rozhraní. Z jedné strany bylo Rakousko, z druhé Itálie. Byli jsme rozděleni do dvou druhů zákopů a my pionýři jsme museli do lesa. Večer však začalo pršet a do baráků pro vojsko přišlo a mě začala roztrásat zima. Nepomohlo ani vařené víno, všechno jsem zvrátil a byl jsem tak slabý a ráno bylo třeba vstát a jít dále až jsme přišli do pěkných baráků. Ptali jsme se jednoho domorodce, kdy ten sníh vytaje a on nám řekl, že v září a v listopadu napadne znovu. Kácel tam stromy a páčil dřevěné uhlí. Tam se muselo topit dřevěným uhlím, aby kouř nebylo zdola vidět.

Když došlo ke střelbě z děl, tak bili do těch skal a kamení lítalo na všechny strany, takže nejvíce byli poraněni naši vojáci do hlavy a do rukou. Já jsem byl přidělen jako horník k práci udělat průchod ve skále pro dalekohled na frontu italskou podle rozměru, který byl v plánu. Já jsem byl

Praděda Richard Kolesa
(*1887-†1978)

Kostnice věnovaná padlým italským vojákům leží na kopci nad Kobaridem

Rakouský hřbitov v Kobaridu (Caporetto)

Sjezd řeky Soča na kajaku

jako vedoucí a civilní mě museli poslouchat a museli vrtat tam, kde jsem jim nařídil. Byl jsem však sláb a srdce mi vynechávalo. Stále jsem musel odpočívat. Dostal jsem malárii a úplavici. Druhý den mě odvezli na dráhu, po které se dovážela munice z Monterero a dráhou do města do nemocnice. Cesta pěšky na horu nám trvala dva dny a dole jsem byl za hodinu. Právě začalo pršet a vlak se zastavil a když jsem se podíval dolů do propasti, tak jsem si pomyslel, kdybych tak skočil, tak by ze mne zbyly jenom kousky. V nemocnici jsem prosil o vodu, ale saniterák mi řekl, že kdyby mi dal vodu, tak by mě zabil. Ráno mě znovu odváželi do nemocnice dále od fronty. Ta vesnice se jmenovala Nový Svět. "...*

Měl velké štěstí, neb na podzim roku 1917 přišel Císařský výnos o demobilizaci horníků a jejich návrat k jejich profesi. Nastal katastrofální nedostatek uhlí a neměl ho kdo těžít....Ti, kteří v této válce padli, mají pod horami desítky vojenských hřbitovů. Většinou již nemají náhrobky, ale nejsou zanedbané. Ale navštívili jsme místo, kde byly náhrobky částečně zachované a hlavně ještě byla čitelná jména. Našli jsme mnoho českých Vzpomeňme na tyto zapomenuté muže.

SLOVINSKO DNES

Horní tok řeky je hojně navštěvován, a to především fanoušky outdoorových sportů. Centrem adrenalinových aktivit na řece Soča jsou města Bovec a Kobarid. V Bovci se nachází několik outdoorových agentur, které nabízí řadu adrenalinových aktivit jak na vodě, tak na suchu – rafting, kaňoning, kajaking, zipline, skydiving či paragliding. My jsme si vybrali sjezd jednomístnými kajaky s instruktorem. Byla to docela náročná akce pro nás, kteří vodní sporty nedělají...hodinu a půl v divoké vodě teploty 7 st. Voda tak čistá, že ji pijeme za jízdy a svlažujeme naše vyprahlá hrdla. Na závěr trasy jsme se již cítili bezpečněji a nabyli základních dovedností. Nevím, zda se ještě někdy odhodlám k podobnému činu, ale stálo to za to.

Údolí Soči je velmi oblíbeným výchozím bodem pro výlety do hor. Vyhledávaným turistickým cílem, ale i výchozím bodem na horu Mangart (2 679 m n. m.), je například Mangartsko sedlo (2000mm) – a krásná vysokohorská silnice s fantastickými výhledy. Zde bych rád přiblížil, jak podobný výlet může probíhat

v našem podání.

Plán vystoupit na tuto majestátní horu se zrodil již doma. Výhoda dopravy autem do sedla vyhovovala mé lenosti ! Žena Klára vybrala feratu (odjištěná cesta) na Slovinské stěně a sestup turistickým chodníkem italskou stranou . Znělo to tak líbivě a jednoduše...První zádrhel začal hned dole na začátku cesty stoupající do sedla. Po tuhé zimě s množstvím sněhu je cesta uzavřená. Ale mě ten kopec nějak oslovil a měl jsem pocit, že tuto překážku překonáme. Ráno

Na kole do nebe, 2000m

Sněhové pole ve feratě na Mangard

jsme nabalili výstroj a výzbroj do batohů, vytáhli kola a vzhůru serpentínami do nebes ! Bylo to nějakých 11 km a často jsem bicykl tlačil...No následně jsme pochopili, proč je cesta uzavřená. Asi ve výši 1800 m cestu přehradila sněhová lavina, v místě silnice asi 30 m široká. Kola na ramena a bylo nutno podejít sních po suťovisku, náročná disciplína....ale podařilo se, chvíli ještě na kole a pak je necháváme u chaty a již stoupáme do sedla.. Místo jinak plné parkujících aut je pusté a jsme zde sami. Turistický chodník je brzy přerušen sněhovým polem, ale máme výzbroj, stoupací železa a cepín a překonáváme bezpečně. To nás čeká ten den ještě několikrát.

Ferata začíná strmou šterbinou a vzdušnou stěnou, potom se noří do stěny a žlabů, místy leží sních a ztěžuje orientaci mezi skalami. Ve výšce asi 2 600 m ferata končí a chodníkem stoupá na vrchol. Pár chviliek radosti, focení a rychle dolů, neb se kolem začíná zatahovat. Jinak lehký sestup je narušován strmými sněhovými poli. Na další velké planině sních ztěžuje orientaci, jsme totiž první, nikde žádné stopy a začíná sněžit. Uff, nalézáme cestu díky znatelným jisticím lanům a sice v drsném počasí,ale bezpečně scházíme, nejdříve do sedla a potom k chatě. Závěrečný sjezd na kole je balzám na unavené nohy, bagr již sních prohrabal, tak jupííí dolů, do civilizace, což je naše spací auto

plně dobrot jako pivo,víno, slivovice, olivy, těstoviny, pršut. Vše dobře dopadlo, balíme, sjíždíme na italskou stranu a hodujeme u ohně . Jezero Lago di Predil je ďábelsky studené, tak jsem si nena-močil ani prst- zato Klára udělala několik temp . Naše vynikající postel přes celou šíři vozidla nabízí svou náruč - tak brzy do peřin. Další krásný den skončil. Ať je ještě mnoho takových.

Pavel Rampír

*čerpáno z deníku Richarda Kolesy

Provoz OÚ Trojanovice, pošty, knihovny

Obecní úřad - i nadále přemístěn do prostorů hasičské zbrojnice (Trojanovice 341)

Veškeré agendy	pondělí, středa	8:00– 11:30	12:30– 17:00
	úterý, čtvrtek, pátek	po telefonické či jiné domluvě	
	středa	15:30–17:00 (Pod Javorníkem)	
Pokladna, podatelna, ověřování	pondělí, středa	8:00– 11:30	12:30– 17:00

Nová budova pošty, IC a knihovny (na návsi na Lomné budova č.p.1)- po otevření nabídne tyto služby:

Pošta	pondělí, středa	8:00– 11:30	12:30– 17:00
	úterý, čtvrtek, pátek	8:00– 11:30	12:30– 15:00
Knihovna	pondělí, středa		12:30– 16:30
	Pokladna (kromě správních poplatků a platby za zpoplatněný odpad dovezený do sběrného dvoru)	pondělí, středa	8:00– 11:30
	úterý, čtvrtek, pátek	8:00– 11:30	12:30– 15:00

Nám plamen vyrval dítě milované

foto: archiv OÚ Trojanovice

Šárka Dobiášová

(*27.11.1945-†3.8.1961)

Ostrý hlas sirény prořal pozdní odpoledne 3. srpna 1961. Hustý šedivý sloup kouře se rozplýval nad Kostelním lesem. Na kole jsem k požáru přijel současně s našimi hasiči. Rozsáhlý hangár u kravína, plný sena, i jeho žerďové obložení byly v plamenech. Pomáhal jsem hasičům odstranit oplocení z ostatného drátu, aby autem mohli přijet blíž k ohni. Za chvíli už do plamenů stříkala voda, velitel hasičů Oldřich Ondryáš s přehledem a klidem řídil záchranné práce. Když mu jeden z družstevníků řekl, že nikde nevidí Šárku Dobiášovou, která pracovala jako brigádnice nahoře u senážního výfuku, vyčlenil menší skupinu, ve které jsem byl i já, s úkolem prohledat okraj

foto: archiv OÚ Trojanovice

Kostelního lesa. „Mohla v šoku vběhnout do lesa, může být zraněná nebo popálená“, bylo velitelovo zdůvodnění našeho úkolu. Ani jsme k lesu nedoběhli a už nás volal zpět. Můj spolužák, hasič Viktor Makový, který obsluhoval jednu z proudnic, objevil Šárku mezi stohem a žerďovým obložím, bohužel mrtvou a ohořelou. Pro všechny to byla krutá realita. Šárku jsme dobře znali, já jsem s ní dokonce předcházející den jel autobusem. Vzpomínám si, jak přišel její otec a jak jej vzal Vojtěch Káňa pod paži a odváděl od dohořívajícího hangáru. Za nějakou dobu přijeli také příslušníci VB (veřejná bezpečnost = policie), pořídili několik fotografií včetně mrtvé Šárky. Pohřeb a smuteční projev Otakara Jurka před horním kostelem tvoří závěr mé vzpomínky.

Přesto, že příčiny požáru byly vyšetřovány policií, veřejnost se výsledky vyšetřování nedozvěděla. Nikdo z vedení jednotného zemědělského družstva nebyl brán k zodpovědnosti, nikdo se manželům Dobiášovým nepřišel omluvit. Ba naopak matka Šárky říkala, že funkcionáři se chovali necitlivě a arogantně. Hrob Šárky Dobiášové je poblíž misijního kříže z roku 1865. V současné době jsou tam pochováni i oba rodiče Šárky, která byla jejich jediným dítětem.

Celý nápis na náhrobním kameni zní :

Nám plamen vyrval dítě milované
něžné a čisté jak orosený květ,
jen víra sílí srdce vyčerpané,
že brzy nám je Kristus vrátí zpět.

Drahomír Strnadel

foto: archiv OÚ Trojanovice

Naši jubilanti

V měsíci srpnu oslaví svá životní jubilea tyto občané:

Stanislav Stavárek	80 let
Drahomír Strnadel	80 let
Václav Káňa	75 let
Markéta Franková	70 let
Vladislav Pindur	70 let
Božena Urbišová	70 let

Všem jubilantům srdečně gratulujeme.

V Obecních novinách zveřejňujeme životní jubilea občanů dožívajících se 70, 75, 80, 85, 90 let a následný každý rok po devadesátých narozeninách. Pokud si nepřejete být uveřejněni, prosíme o sdělení této informace v kanceláři evidence obyvatel, na tel. čísle 556 835 023 nebo na email evidence@trojanovice.cz.

Dne 5.8.2021 by se dožil 80 let pan Vítězslav Novák z Bystrého. Vzpomínáme.

Michaela Nováková

21. července 2011, před 10 lety, nás opustila paní učitelka, členka SPOZ obce Trojanovice, pisatelka obecní kroniky, občanka Trojanovic, paní Marie Eliášová.

foto: archiv OÚ Trojanovice

Zahradní slavnost

foto: archiv MŠ Trojanovice

Ve čtvrtek 24. 6. 2021 zahrada MŠ na Lomné po dlouhé odmlce ožila v tom správném duchu, na který bývala zvyklá za normálních okolností. Konala se zde bohužel jediná a zároveň poslední akce v tomto školním roce. Na ní se mohli konečně společně setkat rodiče a děti ze všech trojanovických mateřských školíček a alespoň v plné slávě ukončit ten podivný, netradiční školní rok. Slavnost byla zahájena krátkými vystoupeními jednotlivých tříd, poté následovalo dojemné loučení s nejstaršími dětmi – předškoláky a jejich pasování na školáky. Děti obdržely na památku z MŠ školní ročenku, ve které najdou kromě své fotografie také foto svých kamarádů a fotografie zachycující některé okamžiky z doby strávené v MŠ.

Své pohybové dovednosti pak děti zdokonalovaly při plnění úkolů na stanovištích. Velké poděkování patří mamince ze třídy Beruška p. Kuběnové, která zpestřila program pro děti svezením na poníkovi. Dále velice děkujeme rodičům Šenkyříkovým z Bality za zajištění chutného občerstvení a šikovným paním učitelkám, které celý program včetně výzdoby připravily.

Silvie Balcárková

foto: archiv MŠ Trojanovice

foto: archiv MŠ Trojanovice

Kudy na Čertův mlýn

foto: Ivana Vrtalová

Pokud se vydáte na svých toulkách Trojanovicemi od točny na Maraláku směrem k Velké Stolové, po pravé straně cesty Vás jistě zaujme kamenná socha místního autora. Upozorňuje na vrchol Čertova mlýna, jak uvádí nápis, 58,7 honů vzdálený.

Hon (neboli honec) je stará česká jednotka délky. Kolika metřům odpovídá? A jak daleká cesta Vás ještě na nejvyšší vrchol Zlínského kraje čeká? Viz obrácený text na konci článku.

Ivana Vrtalová

(1 hon = 125,496 m, 58,7 honů = 7,366 km)

Nové posezení ve velké zatáčce na Knížecí cestě

foto: Ivana Vrtalová

V průběhu července se na Knížecí cestě instalovalo dubové posezení, které doplnilo posezení na hřebeni. Stále nás v průběhu letošního roku z realizací naplánovaných Fondem Pustevny čeká rozmístění stylových odpadkových košů a výměna svodidlového systému na Knížecí cestě.

Ivana Vrtalová

Valachovy ovce

foto: Ivana Vrtalová

foto: Pavel Cupák

foto: Pavel Cupák

foto: Ivana Vrtalová

V předposledním červencovém týdnu přijeli formíři ze slévárny v Horní Kalné do dílny patřící k ateliéru Pavla Cupáka, aby vytvořili formy hliněných oveček, berana a jehňátka, které společně s Valachem doplní utvářející se náves na Lomné. Forma se skládá ze silikonové vrstvy (modrá), která se natírá na hliněný model a po jejím zaschnutí se zpevní sádrou (šedá).
Ivana Vrtalová

Otevření pošty, infocentra a knihovny

foto: Ivana Vrtalová

září 2020

foto: Ivana Vrtalová

říjen 2020

foto: Ivana Vrtalová

listopad 2020

foto: Ivana Vrtalová

březen 2021

červenec 2021

Výstavba nové budovy pošty, IC a knihovny v těchto dnech směřuje k dokončovací práci. Finišují nejen práce na interiérech, technickém zázemí, ale i na opláštění budovy a bezpečnostních prvcích. Rádi bychom první zákazníky uvítali v polovině srpna. (O přesném datu budeme informovat). Jelikož prostranství kolem budovy bude v době otevření provozu ještě ve výstavbě, slavnostní otevření, na které se těšíme, spojíme až s kompletním dobudováním návsi. Děkujeme za trpělivost při rekonstrukční činnosti, která dočasně omezuje komfort provozu služeb.
Ivana Vrtalová

Obecní noviny z Trojanovic - periodický tisk územního samosprávného celku - MK ČR E 22401

• vychází měsíčně • číslo vyšlo 4.8.2021 v nákladu 1200 ks • vydává: Obec Trojanovice, Trojanovice 210, 744 01 Frenštát p. R., IČ 00298514 •

• tisk: ARUNDO TRADING, s.r.o. • úvodní strana: Borůvky - Ivana Vrtalová

Uzávěrka příštího čísla bude 20. srpna 2021, své příspěvky můžete zasílat na: obecninovin@trojanovice.cz